گزینه دو
مؤسسه آموزشی فرهنگی

ویژهٔ پایهٔ دوازدهم

آبان ۱۴۰۴

دفترچه پاسخ تشریحی

ارزشیابی تشریحی مرحله ۱

عربی، زبان قرآن ۳ (رشته‌های ریاضی و علوم تجربی)

۱۴۰۴-۱۴۰۵

اسامی هیئت‌علمی ارزشیابی‌های تشریحی مؤسسه گزینه‌دو در سال تحصیلی ۱۴۰۵_۱۴۰۴

gozine2.ir

- معاون تولید محتوا: **علی الفتی**
- مدیر پروژه ارزشیابی تشریحی: **محمد حسین کشانی**

گروه ریاضی

مدیر گروه: سید امیرمحمد سید شاکری

درس	مسئول درس	طراحان	
حسابان و ریاضی پایه	**مسئول درس:** علیرضا فاطمی	حسین شفیع زاده	سید امیرمحمد سید شاکری
هندسه	**مسئول درس:** محمد تقی‌پور	سعید اکبرزاده	امیدرضا پورحسینی
ریاضیات گسسته	**مسئول درس:** حسین اسدزاده	سعید اکبرزاده	امیررضا پورحسینی
ریاضی تجربی	**مسئول درس:** امیرحسین شریفیان	ایمان اردستانی	محمد خان‌گلدی
ریاضی انسانی	**مسئول درس:** حسین اسدزاده	سعید اکبرزاده	امیدرضا پورحسینی

گروه علوم

مدیر گروه: محمد حسین کشانی

درس	مسئول درس	طراحان	
زیست شناسی	**مسئول درس:** علی جوهری	منصوره رئیس‌دانا	علی جوهری
فیزیک	**مسئول درس:** علی کنی	احمد رضوانی	یوسف صباغی
شیمی	**مسئول درس:** محمد وحیدی	بابک اسفندی	سبحان دقیق
زمین شناسی	**مسئول درس:** شکیبا کریمی	حسن علی‌محمدی	

اسامی هیئت‌علمی ارزشیابی‌های تشریحی مؤسسه گزینه‌دو
در سال تحصیلی ۱۴۰۵_۱۴۰۴

گزینه‌دو
مؤسسه آموزشی فرهنگی

gozine2.ir

- معاون تولید محتوا: **علی الفتی**
- مدیر پروژه ارزشیابی تشریحی: **محمد حسین کشانی**

گروه عمومی

مدیر گروه: علی اکبر آخوندی

درس	مسئول درس	طراحان
ادبیات فارسی	**مسئول درس:** محسن ابراهیم‌تهرانی	افشین محی‌الدین
دین و زندگی	**مسئول درس:** زهرا محمدی	علی‌اکبر آخوندی، زهرا محمدی
زبان انگلیسی	**مسئول درس:** سعید ابراهیمی	علی عاشوری، سعید ابراهیمی

گروه انسانی

مدیر گروه: علی اکبر آخوندی

درس	مسئول درس	طراحان
علوم و فنون ادبی	**مسئول درس:** فاطمه اکران	گلاویژ جلالی، مهراوه مجتهد
جامعه شناسی	**مسئول درس:** الهام رضایی **دستیار:** فاطمه صفری	فروغ تیموریان، آزیتا بیدقی
روان شناسی	**مسئولین درس:** سیده ضحی سکاکی و حسین اصفهانی	سیده ضحی سکاکی
زبان عربی	**مسئولین درس:** پویا رضاداد مائده خدایاری **دستیار:** سارا حمزه	عمار تاجبخش، محسن احدی، کیارش پورمهدی، جواهر فرحات
تاریخ	**مسئول درس:** الناز گنج‌کار **دستیار:** الهه ریاحی‌نسب	مهسا اصغری، وجیهه صادقی
جغرافیا	**مسئول درس:** وجیهه صادقی	بهروز یحیی، مهسا اصغری
فلسفه و منطق	**مسئول درس:** نگین تربتی	اکرم یاسری، فاطمه شریف زاده

-۱

الف) تنبل این تمرین‌ها را ننوشته است! (۰/۲۵)

ب) کشمکش پیامبران با قوم‌های کافرشان! (۰/۲۵)

ج) همانا شهید در راه خدا می‌جنگد! (۰/۲۵)

د) به طلوع خورشید از پنجرهٔ خانه نگاه کردم! (۰/۲۵)

-۲

الف) «سَعَى» و «حاوَلَ» هر دو به معنای «تلاش کرد»، مترادف‌اند. (۰/۲۵)

ب) «قَصير: کوتاه» و «طَويل: بلند» متضادند. (۰/۲۵)

ج) «جَميل: زیبا» و «قَبيح: زشت» متضادند. (۰/۲۵)

کلمات «إرضاء: خشنود ساختن» و «حَرَّقَ: سوزاند» اضافی‌اند.

-۳

گزینهٔ «د»؛ ترجمهٔ گزینه‌ها:

الف) دشمنی ب) صلح، آشتی ج) جنگ د) مراسم (۰/۵)

-۴

الف) مفرد کلمهٔ «عِظام: استخوان‌ها»، کلمهٔ «عَظم» می‌باشد. (۰/۲۵)

ب) جمع کلمهٔ «كَتِف: شانه»، «أكتاف» می‌باشد. (۰/۲۵)

-۵

الف) لَيتَ؛ ترجمهٔ عبارت: «من آرزو دارم: ای کاش پدرم یک‌بار دیگر به زیارت کعبهٔ شریف برود!» (۰/۲۵)

ب) الخِداعُ؛ ترجمهٔ عبارت: «فریب، همان وانمود کردن به عملی است که واقعی نیست!» (۰/۲۵)

-۶

الف) پروردگارا، آنچه را هیچ توانی نسبت به آن نداریم، بر ما تحمیل نکن. (۰/۵)

نکته: «لا تُحَمِّلْ» با توجّه به اینکه آخر فعل ساکن دارد، فعل نهی است و همچنین ضمیر «نا» با توجّه به اینکه فعل قبلش مضارع است، مفعول است. دقّت کنیم که کلمهٔ «لا» در عبارت «لا طاقَةَ» نفی جنس است و باید به‌صورت «هیچ ... نیست» یا «هیچ ... ندارد» ترجمه شود.

ب) و این شکار باید از لانه‌اش دور شود؛ زیرا جانورِ درنده‌ای او را تعقیب می‌کند! (۱/۲۵)

نکته: حرف «لِ» در فعل «لِتَبتَعِدْ» به شکل باید ترجمه می‌شود. (و + لِ + تَبتَعِدُ ← وَلْتَبتَعِدْ)

-۷

الف) گفتارشان نباید تو را ناراحت کند؛ زیرا ارجمندی، همه از آنِ خداست. (۰/۷۵)

نکته: «لا يَحزُنْ» فعل نهی است و به‌صورت «نباید ناراحت کند» ترجمه می‌شود. همچنین به ترجمهٔ کلمهٔ «إنَّ» دقّت کنیم؛ چون بعد از فعل نهی آمده است، به‌صورت «زیرا» ترجمه می‌شود.

ب) ابراهیم برای شکستن بت‌ها و نجات مردم از عبادت آن‌ها تنها مانده بود! (۱)

نکته: «کانَ + قَد + ماضی» به‌صورت ماضی بعید ترجمه می‌شود (كان قد بَقِي). همچنین کلمات «تکسیر» و «إنقاذ»، مصدر هستند.

-۸

الف) هیچ ملّتی از ملّت‌های زمین نیست، مگر اینکه آیین و روشی برای پرستش داشته باشد! (۰/۷۵)

نکته: «إلّا وَ» به معنی «مگر اینکه» می‌باشد.

ب) گویی بال شکستهٔ جوجه‌ها، فریبی است تا کشاورز آن‌ها را رها کند! (۱/۲۵)

نکته: کلمهٔ «كأنَّ» به معنی «گویی» می‌باشد. کلمهٔ «مَكسور» صفت برای «جَناح» است و قبل از «جوجه‌ها» در ترجمه می‌آید. «حَتّى» در فعل «حتّى يَترکَها» به‌صورت «تا، برای اینکه» معنی می‌گردد.

-۹

الف) هر غذایی که نام خدا بر آن برده نشود، هیچ برکتی در آن نیست! (۱)

نکته: چون بعد از کلمهٔ «کُلُّ»، اسم مفرد نکره داریم، به‌صورت «هر» معنی می‌شود. «لا یُذکَرُ» فعل مضارع منفی و مجهول است و حرف «لا» در «لا بَرَکَةَ»، نفی جنس است.

ب) این‌ها آثاری هستند که از بین نوشته‌ها و نقّاشی‌ها کشف شده‌اند! (۰/۷۵)

نکته: چون بعد از اسم اشاره، اسمی بدون «ال» آمده، پس خبر است و به‌صورت خبر باید ترجمه گردد. همچنین فعل «اُکتُشِفَت» به‌صورت مجهول ترجمه می‌شود.

-۱۰

الف) قیلَ: گفته شد (۰/۲۵)/ ذِکرَی: خاطره‌ای (۰/۲۵)

ترجمهٔ کامل عبارت: «گفته شد: این کاغذ را با خاطره‌ای از معلّم شهیدت پُر کن!»

ب) طینَةٍ: گِل، تکّه گِل (۰/۲۵)/ لا تَقذِفي: نینداز (۰/۲۵)

ترجمهٔ کامل عبارت: «آن مجسّمه‌ای را که از تکّه گِلی آفریده شده است، در آتش نینداز!»

-۱۱

الف) گزینهٔ ۲؛ «لَمْ + مضارع» به‌صورت ماضی منفی ترجمه می‌شود و همچنین بعد از فعل «کانَ» اگر حرف «لِ» بیاید، معمولاً به‌صورت «نداشت» ترجمه می‌گردد. (۰/۵)

ب) گزینهٔ ۱؛ فعل «تَأَکَّدَ» به معنای «مطمئن شد» می‌باشد. همچنین «طُلّابَه» به‌صورت «دانش‌آموزانش» ترجمه می‌شود. (۰/۵)

-۱۲

الف) تُشاهَدُ: فعل مضارع مجهول در صیغهٔ مفرد مؤنّث غایب برای جمع مکسّر غیر انسان است. ترجمه: «بت‌ها درحالی‌که شکسته هستند، مشاهده می‌شود (می‌شوند)!» (۰/۲۵)

ب) شاهِدنَ: فعل امر در صیغهٔ جمع مؤنّث مخاطب است. ترجمه: «نتیجهٔ امتحاناتتان را مشاهده کنید!» (۰/۲۵)

ج) کُنّا قَد تَکَلَّمنا: «کان + قَد + ماضی» به‌صورت ماضی بعید ترجمه می‌شود. همچنین فعل در صیغهٔ متکلّم مع‌الغیر است. ترجمه: «با تعجّب سخن گفته بودیم!» (۰/۲۵)

د) لَن یَتَکَلَّمَ: «لَن + مضارع» به‌صورت آیندهٔ منفی ترجمه می‌گردد و فعل در صیغهٔ مفرد مذکّر غایب است. ترجمه: «این کودک سخن نخواهد گفت!» (۰/۲۵)

ه) لا یَرحَمِ: چون انتهای فعل کسرهٔ عارضی گرفته است، متوجّه می‌شویم که فعل مجزوم شده و حرف «لا»، نهی می‌باشد. همچنین فعل در صیغهٔ مفرد مذکّر غایب می‌باشد. ترجمه: «انسان نباید رحم کند به کسی که ستم می‌کند!» (۰/۲۵)

و) تَرحَموا: فعل بعد از حرف «إنْ»، فعل شرط است و به‌صورت مضارع التزامی ترجمه می‌گردد. فعل در صیغهٔ جمع مذکّر مخاطب می‌باشد. ترجمه: «اگر به مردم رحم کنید، خداوند به شما رحم می‌کند!» (۰/۲۵)

-۱۳

الف) گزینهٔ ۱؛ حروف مشبّه در سایر عبارت‌ها به‌ترتیب «إنَّ (إنّا)» و «کَأَنَّ (کَأَنّهُم)» می‌باشند. (۰/۵)

ب) گزینهٔ ۱؛ دقّت کنیم که بعد از لای نفی جنس نمی‌تواند بلافاصله فعل بیاید. «لا» در گزینهٔ ۲، از نوع ناهیه و در گزینهٔ ۳، از نوع نافیه است. (۰/۵)

-۱۴

الف) اسم مبالغه: الجَبّار (بسیار ستمگر، بر وزن «فَعّال» است.) (۰/۲۵)

ب) اسم تفضیل: أعلَی (بالاترین (بالا)، بر وزن «أفعَی (أفعَل)» می‌باشد.) (۰/۲۵)

ج) اسم فاعل: نُقّاد (مفردش «ناقِد» بر وزن «فاعِل»، به معنی «نقدکننده» است.) (۰/۲۵)

د) اسم مکان: مَجالِس (مفردش «مَجلِس» بر وزن «مَفعِل» است.) (۰/۲۵)

ه) هیچ بدی‌ای، زشت‌تر (بدتر) از دروغ نیست! (۰/۲۵)

و) بت‌هایشان را شکسته‌شده دیدند! (۰/۲۵)

-۱۵

الف) الفَأسُ: مبتدا (۰/۲۵)/ أکبَرِ: مضاف‌إلیه (۰/۲۵)/ إبراهیمُ: فاعل (۰/۲۵)/ النّاسَ: مفعول (۰/۲۵)

ب) الکَریمُ: صفت (۰/۲۵)/ سیرَةِ: مجرور به حرف جرّ (۰/۲۵)

-۱۶

ترجمهٔ متن:

«بسیاری از مردم در طول زمان از خرافات پیروی کردند و گمان داشتند که تعدّد خدایان (چندخدایی) موجب کسب رضایت و خشنودی و دوری از بدی می‌شود! آن‌ها قربانی می‌دادند و آرزوها (خود) را به بت‌هایی می‌بستند که سخن نمی‌گفتند! امّا فطرت پاک، آن (کار) را نمی‌پذیرد و دین حق، ما را به روی آوردن به خداوند و دوری از شرک فرا می‌خوانَد!»

الف) بر اساس نظر مردم، چه چیزی به کسب رضایت منجر می‌شود؟ تَعَدُّدُ الآلِهَة! (۰/۵)

ب) دین حق ما را به چه چیزی فرا می‌خوانَد؟ إلی إقامَة الوَجه لِلّه و الاِبتِعاد عَن الشِّرک! (۰/۵)

ج) بت‌ها در متن چگونه توصیف شده‌اند؟ إنَّها لا تَتکلَّمُ! (۰/۵)

د)

۱) الخَطأ؛ ترجمه: «همهٔ مردم گمان می‌کردند که خدایان زیاد موجب رضایت می‌شود!» (۰/۲۵)

۲) الصَّحیح؛ ترجمه: «فطرت پاک، تعدّد خدایان را نمی‌پذیرد!» (۰/۲۵)